

illi insidere qua uti possit Socrates & probitatem locus
hic non excludit q. multis rebus ingenue paupertatis
emulus est cognitus. S; hac re preceteris cum solatis is
donare esseq. ab his qui doctrinā eius imbibere.
Sors hec muneris heshim paupi cum euenisset discipu-
lus uenerabundus assistēs inquit Nihil n̄ est qd di-
gnū dare possim: pauper sum. Tibi dono do quod hēo
me pro imperio tuo utere. Excepit hec blande philoso-
phus. Magna n̄ inquit ille re me donasti. Se igit̃
accipio ut & meliore² te tibi restituiam q̃ accepim. S;
ad hec addere q̃ liceq. illd quod ab eodem non insate
dictum est. Scisatanti cuidā ex eo quid facere is debet
cui facultas esset tenuis & multis egerq. diserte indic-
S i cui res sua non set est parcendo faxiq. ut rei sue suffi-
ciat. De hac hacenus. Preterieram pene dum in his
uersor hypocratem sanguis auctore nri cuius mores
ingenuos in medium theatrum uectare.
Nescio quibus oculis emiscus & luen suis intueretur
Errumpeq. aliquouis tempestatis huius colligo sarcinu-
las. Et hypocrate solum dicta duo pbreuiā eademq.
dignissima inferenda constitui. Hoc illd primū est
ut securitas in paupertate sit optatior q̃ inducijs
inquietā formido. Secundū hoc ē. ut qui uita que-
tiori frui uelit fiat similis inconuiuia proficisceti
qui dapibus ullis indignis non immurmurat. nō